

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1972/2499

อัยการจังหวัดอุทัยธานีโจทก์ นายยนต์ สีแดงจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยล่อเด็กหญิงเข้ามาหาแล้วคว้าตัวกอดรัดอุ้มกอดไว้ที่อกแล้วพาอุ้มเข้าป่าโดยจำเลยมีเจตนาทำอนาจารแก่หญิง แม้แต่เพียงการกอดรัดสัมผัสด้วยเจตนาอนาจารก็เป็นอนาจาร การกระทำซึ่งประกอบด้วยกายและใจพร้อมโดยประสงค์มุ่งตรงต่อสิ่งที่ ก.ม. ห้ามก็ย่อมเป็นความผิด รูปเรื่องของคดีนี้ควรใช้บทมาตรา 276 แต่

คำพิพากษา

คดีนี้โจทก์มิได้อ้าง ม.276 หากแต่อ้าง ม.245 จำเลยจึงมีความผิดตาม ม.245 ที่โจทก์ขอ.โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำอนาจารแก่เด็กอายุต่ำกว่า ๑๓ ขวบ ขอให้ลงโทษตาม ก.ม.อาญา ม.๒๔๕ พ.ร.บ.แก้ไข พ.ศ. ๒๔๗๔ ม.๔ วรรคแรกของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธความผิด ศาลจังหวัดอุทัยธานีพิจารณาแล้วฟังว่าจำเลยอุ้มผู้เสียหายไปอย่างพ่อแม่อุ้มบุตร มิได้ทำอะไรนอกเหนือไปกว่านี้ พฤติการณ์ถือว่าจำเลยน่าจะจะมีเจตนากระทำความผิดอย่างอื่นมากกว่าการกระทำของจำเลยไม่เป็นผิดดังฟ้องพิพากษาให้ยกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิจารณาแล้วพิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่าจำเลยมีความผิดตาม ก.ม. อาญา ม.๒๔๕ ให้จำคุกจำเลย ๖ เดือน ส่วนคำขอให้รับไม้ของกลางให้ยกเสีย เพราะไม่ปรากฏว่าจำเลยใช้ในการกระทำความผิดอย่างใดด้วย แต่ผู้พิพากษาอีก ๒ นายมีความเห็นแย้งว่าการกระทำของจำเลยไม่เป็นอนาจาร ไม่ควรมีความผิดดังโจทก์ฟ้อง จำเลยฎีกา ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาคดีเรื่องนี้แล้วได้พิเคราะห์คำพยานและเหตุผลแห่งคดีแล้วเห็นว่ารูปเรื่องของคดีนี้ควรใช้บท ม.๒๗๖ ฐานบังอาจพาหญิงไปเพื่อการอนาจารโดยมันฉูดคร่ำพาไปด้วยกำลัง ฯลฯ ซึ่งแม้แต่เพียงจับข้อมืออยู่ยุดุดกระชากพาไปไม่ต้องถึงแก่กอดรัดพาอุ้มไปก็เป็นความผิดตามมาตรานี้แล้ว แต่คดีนี้โจทก์มิได้อ้างมาตรา ๒๗๖ หากแต่อ้าง ม.๒๔๕ ฐานทำอนาจารแก่เด็กจึงมีการเพ่งเล็งถึงการกระทำของจำเลยว่าได้กระทำอนาจารแก่เด็กประการใดบ้างหรือไม่ กระเป็นเครื่องชี้เจตนาของจำเลย จำเลยล่อเด็กหญิงเข้ามาหาแล้วคว้าตัวกอดรัดอุ้มกอดไว้ที่อกแล้วพาวิ่งเข้าป่าทั้ง ๆ ที่เป็นคนไม่เคยรู้จักกัน เด็กร้องจำเลยก็ไม่ปล่อย เด็กร้องให้คนช่วยเรื่อยไป ชาวบ้านพากันมาจำเลยจึงทิ้งเด็กแล้ววิ่งหนีเข้าป่า ไปตามจับกันเป็นการใหญ่ จนผู้ใหญ่บ้านพร้อมด้วยลูกบ้านล้อมจับตัวจำเลยได้ จำเลยก็ได้ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนว่าได้กอดรัดและอุ้มพาเด็กหญิงผู้นี้ไปเพื่อกระทำความชำเรากับนายเฉลิม ซึ่งสมกับกริยาอาการที่จำเลยได้แสดงออกตั้งแต่ต้นจนถูกจับ จำเลยมีพิรุณให้เห็นการไม่สุจริตเป็นอันมาก เมื่อประกอบกับเหตุผลทั้งหลายแล้ว ศาลฎีกาไม่สงสัยเลยว่จำเลยจะมีได้ตั้งใจทำอนาจารแก่เด็กหญิงผู้นี้ เมื่อจำเลยมีเจตนาทำอนาจารแก่หญิงแม้แต่เพียงการกอดรัดสัมผัสด้วยเจตนาอนาจารก็เป็นอนาจาร การกระทำซึ่งประกอบด้วยกายและใจพร้อมกันโดยประสงค์มุ่งตรงต่อสิ่งที่ ก.ม. ห้ามก็ย่อมเป็นความผิด ไม่เห็นมีเหตุผลอะไรสำหรับในคดีนี้จะฟังว่าจำเลยกอดรัดอุ้มเด็กพาไปอย่างเช่นบิดามารดาอุ้มบุตร ความข้อนี้เป็นคำกล่าววนนอกออกไปจากความนึกฝันของตัวจำเลยเพราะจำเลยมิได้ให้การเช่นนั้นเลย ศาลนี้เห็นชอบด้วยคำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ซึ่งพิพากษาลงโทษจำเลย จึงพิพากษายืนตาม ให้ยกฎีกาจำเลย.

เลขวณิชนธรรมวิทักษ์ · ทรงนิติกรณ · ชวน สิงหลกะ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/1972/2499>